

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt Deus ad se inuitet animam. 7

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

rectiorisque vitæ inchoatione, & veritatis proxima cognitione cessare & recedere debet. Dicit enim sanctus Bernardus: Quem dies scientie hic non illuminauerit, ille in perpetuum non illuminabitur: & qui ignoranter viuit, ignoranter & condemnabitur. ¶ Conari ergo quisque debet ad cognoscendum in primis Deum suum & seipsum, & ad inhærendum iugiter Deo, diligenterque seipsum obseruabit, ac totis viribus euitabit omne id, quod nouerit impedire in se fluxum & inactionem Dei. Qui enim impedita vitare noluerit, illuminari non potest, nec in spiritualibus rebus gustum adipisci: magis autem nauseam inde concipit, eo quod frigiditas spiritus in se litatis cibo plenus existit. O si ex animo nos spirituali traderemus, & dulcedinem diuinam gustarem, ac sacri Euangelij verba bene masticarem, nullam profecto bonorum spiritualium nauseam haberemus, quin potius maiorem in eis vitæ virtuosæ ac iustæ esuriem patere mut.

Qualiter vt ad ipsum veniamus, nos ipse dominus inuitet. Cap. VII

EIA auscultemus obsecro attentius verbum domini clamantis & dicentis: Si quis esurit & sitit iustitiam, veniat ad me, & cum quodam interno ac spiritali gustu eum satiabo, ita ut nullam amplius quarumlibet rerum temporarium famem patiatur: & sic eum dulcedine amoris mei inebriabo, vt res caducas sitire amplius non possit. Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & vulneribus amoris mei sanabuntur vulnera animarum vestrarum. Venite ad me omnes

LIBER II.

omnes qui in pressuris estis, & interius conso-
 labor vos, ita ut omne facile creaturarum solati-
 um fastidiatis, & pro nihilo habeatis. Et quic-
 quid hoc est, quatumcunque etiam modicum, quod
 pro amore meo facietis, æternam inde mercedem
 habebitis. Et si vitia ac defectus vestros oppri-
 mere & extirpare, carnemque spiritui subdere
 curaueritis, inde centuplum hic accipietis, et post
 modum vitam æternam possidebitis. Denique si
 ex amore propter me viceritis vosmetipsos er-
 ga inimicos vestros, interius cœleste vobis &
 absconditum manna donabitur. **E**cce quam
 multa superabundantissime nobis promittuntur.
 Sed quanta miseria est, quod multi ex nobis aures su-
 as huic internæ voci diuinæ obstruxerunt. Quod
 enim eam nec audimus nec sequemur, satis exterior
 conuersatio nostra manifestat: quippe cum tam
 multipliciter rebus sensualibus onusti, tamque
 pro honoribus ac carnis nostræ commodis & vo-
 luptatibus solliciti simus. Ideoque vana sapientia
 mundi huius merito apud Deum stulticia repu-
 tatur. Sed iam obsecro non ulterius in securitate
 viuamus: sed abiicientes opera tenebrarum, indua-
 mur arma lucis, abiiciamus (inquam) omnem pro-
 priam voluntatem, omnium proprium sentire et sapere,
 ut sic ab æterna veritate illuminari mereamur,
 & ab his in quibus sensualis huius mundi sapietia
 viget, tanquam fatui & pro nihilo reputemur. Ma-
 xima enim felicitas, quam anima fidelis percipit,
 est quoddam cœlestis sapietiae lumen, per quod interio-
 res oculi eius aperiuntur in cognitione bonitatis
 diuinæ & propriæ vilitatis & occultorum abyssa-
 rum defectuum suorum, ita ut iam videat, quod periculose
 vixerit, & quam periculosi subtilesque laquei sibi

O iij censi

MARGARITAE EVANG.

tenſi fuerint, in quibus omnes propriae voluntatis & reputationis homines (qui nondum penitus nudi exiſtūt) capiunt: quosq; nemo niſi paruuli & humiles euadere pōt. Hi nāq; ſeipſos inclinando & per foramina ſerpendo, retia euadunt. Qualiter homines interni videant, & cognoscant damna proximorum ſuorum.

Cap. VIII.

E Nimvero humiles iſti ab aeterna ſapientia illuminati cognoscunt, q̄ periculoſe ſeculi iſtius homines viuunt: qualiterq; religioſi in ſua ſenſualitate p̄maneant, nec vltorius in fundum ſuum pertranſeant, vbi Deum ſentirent & ab omnibus rebus creatis mortui exiſterent. Et iſtud ipſum maior pars eorū penitus ignorat: & ſic habitum & nomen religionis multum, pro dolor, infructuoſe deportant. ¶ Porro, hoīes illi Deū cognoscētes et amātes, q̄ a mūdo deſpiciuntur, eo q̄ per diuinam ſapientia illuminātur, illi (inquam) ſentire incipiunt in ſe, quod et in Chriſto Ieſu. Siquidem ab amatoribus huius mundi deſpiciuntur, iudicantur, lapidantur, & crucifiguntur verbis eorum detractoriis falſisq; testimonijs, & peruerſis operibus ſuis eos in nihilū redigunt. Quod tamen ad Chriſti exemplum in corpore ſuo patienter ſufferentes, ab intra in Deum eouſugiunt. Non enim timēt eos qui corpus occidunt, ſed eum potius qui vitam animae dare & auferre poteſt. Hunc (inquam) timent, & eius gratia cuſtodiūt. ¶ In inferiori q̄q; parte animae immenſum dolorem & anguſtiam, compaſſionemq; ſentiunt ob damna proximorum & Dei contēptum et inhonoratiōē, eo q̄ Deus tā par-

cogno-